

عوارض بازارهای ناپایدار

چگونه غول‌های پتروشیمی برای تأمین خوراک پایدار بایکدیگر رقابت می‌کنند؟

پتروشیمی
خلیج فارس

تولیدکنندگان پتروشیمی در سال‌های اخیر با بازارهای ناپایدار خوراک، تغییر در مقررات و فشار فزاینده برای کاهش انتشار کربن روبه‌رو بوده‌اند. خوراک‌هایی مانند: نفتا، اتان، گازمایع (ال پی جی) و سایر مواد هیدروکربنی، نوسانات شدید قیمتی و مشکلات تأمین را تجربه کرده‌اند؛ عواملی مانند تغییرات قیمت نفت خام، رونق گاز شیل، تغییر در الگوهای تقاضای جهانی و رویدادهای ژئوپلیتیکی بر این وضع تأثیر گذاشته‌اند. همزمان، نگرانی‌های زیست‌محیطی و پسماند سبب شده شرکت‌ها به بازنگری در مواد اولیه خود بپردازند؛ از جمله با افزایش استفاده از مواد بازیافتی یا زیستی. شرکت‌ها برای پاسخ به این چالش‌ها از نوآوری‌های فنی (مانند کراکرها، انعطاف‌پذیر و کوره‌های برقی)، قراردادهای مشارکت‌های جدید تأمین خوراک و سرمایه‌گذاری در فناوری‌های بازیافت بهره‌گرفته‌اند.

قراردادهایی برای واردات نفتا امضا کرده، اما در صورت صرفه‌جویی قیمتی می‌تواند به خوراک گازی تغییر مسیر دهد. این انعطاف به شرکت اجازه می‌دهد تا در زمان تغییر قیمت‌ها، از فرصت‌های آربیتراژ بازار استفاده کند؛ برای نمونه، زمانی گاز شیل آمریکا ارزان‌تر از ال پی جی است و زمانی که قیمت نفت کاهش می‌یابد از نفتا استفاده کند. اکسون موبیل همچنین در زمینه بازیافت شیمیایی سرمایه‌گذاری کلانی انجام داده است تا از پسماندهای پلاستیکی به‌عنوان خوراک استفاده کند. این شرکت در سال ۲۰۲۱، ساخت واحدی با ظرفیت ۳۰ هزار تن در سال در پی‌تاون تگزاس را آغاز کرد و تصمیم دارد تا سال ۲۰۲۶ ظرفیت جهانی خود را به حدود ۵۰۰ هزار تن در سال برساند. اکسون موبیل در سال ۲۰۲۱ اعلام کرد که بازیافت پسماندهای پلاستیکی به مواد اولیه

رضا
آبشی احمدلو

روزنامه‌نگار
حوزه انرژی

مرور عملکرد شرکت‌های بزرگ مانند اکسون موبیل، داو، سابک، شل، بَسف (BASF) و دیگر بازیگران این صنعت، در روبه‌رو شدن با این چالش‌ها برای صنعت پتروشیمی ایران آگاهی‌بخش خواهد بود.

❖ **انعطاف‌پذیری در تأمین خوراک؛ محور تحول اکسون موبیل از نفتا تا بازیافت پیشرفته**
شرکت اکسون موبیل بر انعطاف‌پذیری در تأمین خوراک و بازیافت پیشرفته به‌عنوان راهبردهای کلیدی تأکید دارد. کراکر بخار جدید این شرکت در هویژو چین با ظرفیت یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن در سال (بخشی از پروژه مجتمع ۱۰ میلیارد دلاری) طوری طراحی شده که می‌تواند هم با نفتای سبک و هم با گاز مایع (پروپان یا بوتان) کار کند. گزارش‌ها حاکی است که اکسون موبیل

ایران

۶۴